

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXVII

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@ Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXVII

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

(Gen 27:29): יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחריך
 וישתחו לך בני אמך $2382 = 3 \times 794$

en zullen dienen jou volkeren en zullen zich neerwerpen voor jou naties. Wees meester over je broeder en zullen zich neerwerpen voor jou de zonen van je moeder

- de te overheersen volkeren als de zonen van je moeder = 3×794

(Gen 27:46): מבנות הארץ **794**
 (vrouwen) van de dochters van het land

(Gen 30:43): שפחות **794** - meervoud van שפחה:
 slavinnen, dienstmaagden

(Gen 16:1): ושמה הגר... שפחה
 haar (Sarais) dienstmaagd en haar naam Hagar

Omdat Esau twee "slavinnen" = "niet geestelijke vrije vrouwen" van de Kanaänieten = 2×794 en later nog een "slavin" van de zoon van de maagd van Sara = Hagar nam = 1×794 = in totaal de 3×794 van de zegen omtrent het overheersen, was de zegening alleen ten ongunste van hem te interpreteren.

En ten derde stond ondanks Jitzaks voorkeur en bedoelingen de zegen van begin af aan in het teken van Jakob en deze zou zelfs als enige gezegend geweest zijn bij een voor beiden uitgesproken zegen:

(Gen 27:31): [31] ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו
 ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו
 en bereidde ook hij (Esau) lekkernijen en
 bracht zijn vader en sprak tot zijn vader: sta
 op mijn vader dat hij moge eten van het wild-
 gerecht van zijn zoon $1456 = 8 \times 182 - 8 \times \text{Jakob}$

יעקב $182 = 1 \times 182 - 1 \times \text{Jakob}$
 Jakob (welke ook lekkernijen gebracht had)

(Gen 27:4): ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי
 en bereid mij lekkernijen zoals ik ze liefheb en
 breng mij $1638 = 9 \times 182$
 - $9 \times \text{Jakob (יעקב)} = 182$

Door Jakobs geestelijke vermogens en Esaus geestelijke onvermogen zou ook bij een over Esau uitgesproken zegen of een helemaal nooit uitgesproken zegen Jakob gezegend geweest zijn en Jakob en zijn moeder waren derhalve van de kracht van woorden en niet van de werkelijkheid Gods uitgegaan. In de getalwaarde van Jitzaks woorden tot Esau:

(Gen 27:4): בעבור תברכך נפשי בטרם אמות **2060**
 opdat zegene jou mijn ziel alvorens ik sterf

- is slechts een "met nullen verwaterde vorm" van de getalwaarde van de naam "Jahwe" = 26 te herkennen. Maar Rebekka had er een gebeurtenis "voor het aangezicht van Jahwe" van gemaakt, als naar haar eigen geestelijke beleving ze citeerde (Gen 27:7):

opdat ik je voor het aangezicht van Jahwe zegene in het aangezicht van mijn dood

De zegen van Jitzak had het wildgerecht van Esau = de kracht van Esau (= > 25e hfdst) als geestelijke kern = 1. En die verkeerde verhouding van zegen naar de geestelijke gedachte van Rebekka ten opzichte van wildgerecht als Jitzaks maatstaf voor zegen verschijnt dan ook als oorzaak van Esaus fiasco wanneer hij zich tevergeefs met zijn maaltijd bij zijn vader voor de zegen meldt:

(Gen 27:7): ואברככה לפני יהוה לפני מותי 1076 = **4 x 269**
 opdat ik je **voor het aangezicht van Jahwe** zegene in het aangezicht van mijn dood (citeert Rebekka)

(Gen 27:31): ויאכל מציד בנו 269 = **1 x 269**
 dat hij (mijn vader) ete van de jagd van zijn zoon

Jitzak zag de kracht van Esau voor de geestelijke kern = 1 x 269 (=> 25e hfdst) aan en waarmee de zegen naar de betere opvatting van Rebekka tot materiële zaak = 4 x 269 verwerd. De voorkeur van Jitzak kon echter niet de voorkeur Gods veranderen en had zelfs geen geestelijke band tussen hem en zijn zoon Esau tot stand kunnen brengen. Want het geestelijke = 1 naar Jitzaks opvatting was een materiële zienswijze = 4 en vanuit het materiële kan het wezenlijke niet gekend worden. Aldus kon Jitzak bij de blindheid van zijn materiële ogen het wezen van zijn zoon Esau niet onderscheiden:

(Gen 27:17): המטעמים 214 = **1 x 214**
 de lekkernijen

(Gen 27:24): אתה זה בני עשו 856 = **4 x 214**
 (ben) jij deze mijn zoon Esau?

- en werd noch voor Jitzak noch voor Esau iets uit de lekkernijen:

(Gen 27:1): ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו 1498 = **7 x 214**
 en hij (Jitzak) riep Esau zijn zoon de grote en sprak tot hem (om hem lekkernijen te brengen)

(Gen 27:39): ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך 1498 = **7 x 214**
 en hij (Jitzak) sprak tot hem (Esau) zie ver van **de vetheid van de aarde** zal zijn je woonzit
 - de lekkernijen (המטעמים) = 214

De lekkernijen konden als materiële aangelegenheid = 4 niet de zegen maar wel het bedrog als negatief geestelijke tegenhanger = 1 hebben:

(Gen 27:4): מטעמים כאשר אהבתי 1148 = **4 x 287**
 lekkernijen zoals ik ze liefheb

(Gen 27:35): במרמה 287 = **1 x 287**
 met bedrog (kwam je broeder)

Het eten maakte namelijk het bedrog eerst mogelijk omdat de "Esau van de wildgerechten" als het "geestelijke objekt" = 1 in Jitzaks ogen niet moeilijk was te vervangen:

(Gen 27:11): עשו אחי 395 = **1 x 395**
 Esau mijn broeder

(Gen 27:14): ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו 1580 = **4 x 395**
 en maakte zijn moeder lekkernijen zoals als liefhad zijn vader

Voor Jitzak was de zegen met de kracht van Esau en daarom met diens lekkernijen verbonden en zo bestond voor hem de geestelijke kompasnaald ter identificatie = 1 uit het wildgerecht en uit de geur van het wild en van de jager Esau:

(Gen 27:26): גשה נא ושקה לי בני 872 = **4 x 218**
 treed toe toch en kus mij mijn zoon => **4 : 1**

(Gen 27:27): ריח 218 = **1 x 218**
 reuk => **2 : 1**

(Gen 27:3): צידה 109 = **1 x 109**
 wildgerecht

God echter ziet niet op de kracht maar op de intentie van mensen en alleen woorden kunnen die zienswijze niet veranderen.

Jakobs handelen was een en al leugen:

(Gen 27:19): ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך
 עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה
 ואכלה מצידיו בעבור תברכני נפשך
 en sprak Jakob tot zijn vader: ik Esau je
 eerstgeborene. Ik deed zoals je sprak tot mij.
 Sta op toch, ga zitten en eet van mijn wildge-
 recht opdat zegene mij jouw ziel

5278 = **29 x 182**

יעקב - Jakob **182**

כזב - leugen **29**

- maar niet in meerdere mate dan een zegen voor Esau leugen geweest zou zijn. Want ook zijn vader handelde niet naar waarachtigheid en wel ten laatste als Jakob tegen hem over "jouw God" (Gen 27:20) spreekt. Getuige die imitatie van Esaus spreken zag Esau niet Jahwe als zijn God en die woorden van Jakob hadden voor Jitzak laatste aanleiding tot zegenen van Jakob en niet van Esau moeten zijn. Ook aldus kon de zegening slechts gaan naar de ene van de beiden welke in het "want liet wedervaren jouw God mij" tegelijk spraken:

(Gen 27:20): כי הקרה יהוה אלהיך לפני
 want liet wedervaren (het) jouw
 God mij 602 = **2 x 301**

- Esau spreekt door de mond van Jakob = 2 x

(Gen 27:33): גם ברוך יהיה
 ook gezegend zal hij zijn (blijven -
 zegt Jitzak na het bedrog) 301 = **1 x 301**

- is alleen Jakob

Die ene was de Jakob welke wel in Jahwe en daarmee in diens zegening geloofde. Getuige zijn ontsteltenis over de misgelopen zegen geloofde overigens Esau evenals Rebekka en Jakob wel in de kracht van woorden op zich en derhalve zou ook "zijn vloek" (= > onder) Jakob niet kunnen treffen:

(Gen 27:36): הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים
 is het dat men noemt zijn naam Jakob en be-
 bedroog me deze twee maal 1364 = **44 x 31**

(Gen 27:29): ארריך ארור ומברכך ברוך
 de jou vervloekenden vervloekt (zijn zij) en
 de jou zegenenden gezegend (zijn zij) 1364 = **44 x 31**

- bloed(daad) (דם) = 44 x God (אל) = 31

- zelfs al werd Jakob onder zijn identiteit gezegend:

(Gen 27:23): כי היו ידיו כידיו עשו אחיו
 want waren zijn handen als de handen
 van Esau (harigen en hij zegende hem) **526**

(Gen 27:29): ומברכך ברוך
 en de jou zegenenden gezegend (zijn zij) **526**

De zegening Gods is altijd een verwerkelijking en daarmee een materialisering Gods = 4 (= > 2e hfdst) en zo is dat juiste terecht komen van de zegen ondanks alle identiteitsverwisseling ook als volgt terug te vinden:

(Gen 27:28):	ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש en zal geven jou (= Jakob) de Eeu- wige van de dauw van de hemelen en van het vette van de aarde en volheid van koren en most	3004 = 4 x 751	} 4 => 1
(Gen 27:32):	אני בנך בכרך עשו ik jouw zoon je eerstgeborene Esau (zegt Esau)	751 = 1 x 751	
(Gen 27:33):	מי אפוא הוא הצד ציד wie (was) dan hij jagende wild? (zegt Jitzak)	353 = 1 x 353	} 1 => 4
(Gen 27:19):	בעבור תברכני נפשך opdat zegene mij jouw ziel (zegt Jakob)	1412 = 4 x 353	
(Gen 27:25):	למען תברכך נפשי opdat zegene jou mijn ziel (zegt Jitzak tegen Jakob)	1272 = 4 x 318	} 4 => 1
(Gen 27:24):	ויאמר אני en hij (Jakob) sprak: IK (ben Esau)	318 = 1 x 318	
Het een na laatste zegt Jitzak ondanks dat hij Jakobs stem hoorde:		318 = 1 x 318	
(Gen 27:22):	קול יעקב de stem van Jakob (zegt Jitzak)	318 = 1 x 318	

Ondanks zijn leugen goldt de zegen voor Jakob en derhalve trad deze tijdens de zegen ook tot de voor Abraham en diens nageslacht bestemde bond Gods (Gen 17:19) toe. Want Jitzak had moeten weten dat Jakob voor hem stond. Hij had zijn stem gehoord en derhalve was hij een derde getuige bij Jakobs toetreding tot de bond:

ברית (de) bond	612	
(Gen 27:22):	ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב en trad toe Jakob tot Jitzak zijn vader en hij betastte hem en sprak: de stem (is) de stem van Jakob	1836 = 3 x 612

Esau was zich tevens van dit bijkomende aspekt van de zegen bewust, als in volgend tekstdeel de bond Gods nogmaals in drievoud voorkomt (= > boven):

(Gen 27:36):	לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה (en zie nu): hij nam mijn eerstgeboorterecht en hij (Esau) sprak: soms niet jij legde opzij (spaarde uit) voor mij een zegen?	1851 = 3 x 617
הברית de bond	617	

Echter zou als gezegd bij een zegen ook over Esau alleen die over Jakob tot werkelijkheid geworden zijn, waar Esau niet de geestelijke kwaliteiten van Jakob bezat:

(Gen 27:22):	קול יעקב de stem van Jakob (zegt Jitzak)	318 = 1 x 318
(Gen 27:19):	ברכה אחת (heb je maar) één zegen?	636 = 2 x 318

- Esaus vergeefse hoop op ook een zegen als over Jakob = 2 x 318

Derhalve voegde Jakob slechts veel schade aan zijn zaak toe door zelf dingen te willen regelen. Want hij zette zijn aanzien bij zijn vader op het spel en dreigde daarmee aan-

zienlijk meer te vergooien dan tussen Jakobs angst van door zijn vader betast te worden (Gen 27:12) en zijn daadwerkelijke betast worden Jakob alleen *de zegen zelf* als de te verliezen waarde voor ogen zweefde:

(Gen 27:12):	והייתי בעיניו כמתעתע en ik zal zijn in zijn ogen als een verhonende	1589	= 7 x 227
(Gen 27:21):	ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא en ik wil je betasten mijn zoon of jij deze mijn zoon Esau (bent) of niet	1362	= 6 x 227
(Gen 27:12):	ברכה de zegen	127	= 1 x 227

En ook had Jakob het zelfrespekt van zijn vader op het spel gezet:

(Gen 27:12):	ברכה de zegen	227
(Gen 27:26):	יצחק אביו Jitzak, zijn (Jakobs) vader	227

Want voor Jitzak was het eten = 4 met de zegen = 1 voor Esau verbonden en Jakob had met dat bedriegelijke eten zijn vader in zijn beleving vernederd:

(Gen 27:25):	ויאכל ויבא לו יין וישת en hij at en hij (Jakob) bracht wijn en hij dronk	908	= 4 x 227
(Gen 27:26):	יצחק אביו zijn (Jakobs) vader	227	= 1 x 227

- Jitzak als meewarige geestelijke kern = 1 t.o.v. het vermeende wildgerecht = 4

Het hele gebeuren was beschamend voor allen en het zijn "als een verhonende in de ogen van zijn vader" (Gen 27:12) had dan ook *in dubbele omvang* tot werkelijkheid kunnen worden:

(Gen 27:12):	והייתי בעיניו כמתעתע en ik zal zijn in zijn ogen als een verhonende	1589	= 7 x 227
(Gen 27:27):	ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה en hij (Jakob) trad toe en kuste hem en hij rook de reuk van zijn klederen en zegende hem en sprak: zie de reuk van mijn zoon als de reuk van een veld	3178	= 14 x 227

Jakob had al geen beste naam bij zijn vader getuige dat deze hem "hielelichter" genoemd had. Als uiteengezet (= > 25e hfdst) zag hij in hem zijn oude mededinger om het eerstgeboorterecht Isjmaël en zo hield hij zelfs rekening met Jakobs listigheid. Want hij wil hem betasten en zegt dat te doen om te zien "**mijn zoon** of jij mijn zoon Esau bent of niet" (Gen 27:21):

mijn zoon (= ***Esau of Jakob***) of jij deze mijn zoon Esau (bent) of niet

(Gen 27:4):	בעבור תברכך נפשי opdat zegene jou (Esau) mijn ziel	1362	= 6 x 227
(Gen 27:21):	ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא en ik wil je betasten mijn zoon of jij de- ze mijn zoon Esau (bent) of niet	1362	= 6 x 227

- de eerstgeborene (הבכר) = 227

Jitzak echter heeft de kwetsende gang van zaken op de juiste wijze verwerkt *door zijn eigen fout in te zien* en deze middels een alsnog waarachtig zegening van Jakob (Gen 28:1) *recht te zetten*. Maar toch heeft Jakob zelf weinig plezier van de zegening mogen erva-

(Gen 27:35):	בא אחיך במרמה ויקח ברכתך kwam jouw broeder met bedrog en nam jouw zegen	1095
(Gen 27:8):	ועתה בני שמע בקלי en nu mijn zoon luister naar mijn stem (en haal een bokje enz)	1095
(Gen 27:9):	ואעשה אתם מטעמים לאביך en ik wil toebereiden hen (tot) lekkernijen voor jouw vader	1095

Vanaf het moment van Jitzaks mededeling omtrent het bedrog van Jakob wist Esau wie hem de streek geleverd had:

(Gen 27:34):	צעקה גדולה een grote schreeuw (slaakt Esau)	307
(Gen 27:11):	רבקה Rebekka	307

Want zijn moeder had bij de opdracht van Jitzak aan Esau niet stiekem geluisterd maar was er als gezinslid bij aanwezig geweest. En zo wist ze precies omtrent Jitzaks wil en hoe het bedrog aan te pakken:

(Gen 27:6):	ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר en Rebekka sprak tot Jakob haar zoon door te zeggen: zie ik hoorde jouw vader sprekende tot Esau je broeder door te zeggen	3377 = 11 x 307
(Gen 27:19):	אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מציד ik (ben) Esau (zegt Jakob) jouw eerstgeborene; ik deed zoals je sprak tot mij. Sta op toch, ga zitten en eet van mijn wildgerecht	3377 = 11 x 307 - Rebekka (רבקה) = 307

De vloek trof haar in dubbelheid omdat de twee kanaänietische vrouwen van Esau haar het leven zuur maakte:

(Gen 27:13):	עלי קללתך בני op mij jouw vloek mijn zoon	752 = 2 x 376
	עשו Esau	376 = 1 x 376

En met de dochter van de tegenstander van Jitzak en daarmee van Rebekka = *Isjmaël* (= > 25e hfdst) als Esaus derde vrouw zou zich die vloek verdrievoudigen:

(Gen 27:40):	חרבך jouw (Esaus) zwaard	230 - waarmee Esau zijn moeder trof
(Gen 27:13):	עלי קללתך op mij jouw vloek	690 = 3 x 230

Want Esau nam Mahalath tot vrouw om zich alsnog de erfenis van het beloofde land toe te eigenen (= > 28e hfdst) en dienovereenkomstig zal haar gedrag geweest zijn. De vloek echter kreeg met name zijn vervulling in het niet meer weerzien van haar zoon Jakob, als in de thora met een - althans openlijk (= > 35e hfdst) - pijnlijk zwijgen over een weerzien van haar geliefde zoon het afscheidsloze afscheid tot uitdrukking gebracht is:

in de thora wordt niet openlijk gesproken over een weerzien van Jakob en Rebekka. Ook wordt wel over een begraven van Jitzak door Jakob (Gen 35:29) maar niet over een begraven van Rebekka door Jakob gesproken

En dat verdriet had zij overeenkomstig de betekenis van het hebreeuwse woord voor brood:

לחם (lechem) - brood
 (lacham) - strijden, oorlog voeren

- met het "door haar toebereide brood" zelf veroorzaakt. Want overeenkomstig dat "door haar toebereide brood" = de "door haar toebereide oorlog" zorgde zij ook zelf voor het afscheid zonder weerzien van haar zoon door in de val van Esau te trappen:

(Gen 27:17): הלחם אשר עשתה **1359**
 het brood welke zij toebereid had (voor Jakob
 om aan zijn vader Jitzak te geven)

(Gen 27:43): שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה **1359**
 luister naar mijn stem en sta op, vlucht, ga naar
 Laban mijn broeder, naar Haran

Getuige Gen 33:1 vergat namelijk Esau **niet** "Jakob zijn broeder":

(Gen 27:41): את יעקב אחי **602**
 (en ik zal ombrengen) Jakob
 mijn broeder

- anders dan Rebekka gedacht had (Gen 27:45):

(Gen 27:45): עד שוב אף אחיך ממך **602**
 tot zal terugkeren (= zal weggaan)
 de toorn van jouw broeder van jou

Zijn moeder ging achter het bedrog schuil en derhalve joeg hij haar schrik aan door haar zijn voornemen tot broedermoord over te laten brengen. Want Esau "sprak in zijn hart" (Gen 27:41) en aldus moet hij iemand geïnstrueerd hebben om het onuitgesprokene van zijn hart Rebekka te doen weten:

(Gen 27:15): יעקב בנה הקטן **403**
 Jakob haar zoon de kleine

(Gen 27:42): ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח **4030 = 10 x 403**
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו
 en werd verteld Rebekka de woorden van Esau
 haar zoon de grote en zij liet halen en riep Jakob
 haar zoon de kleine en sprak tot hem

Door zijn levensgrote bedreiging = 4030 zou zij haar geliefde zoon (Gen 25:28) "de kleine" = 403 (Gen 27:15) wegsturen en daarmee zou hij zonder bloedschuld alsnog beërven en tevens zijn moeder vergelden. De geestelijke scherpte achter haar spreken tot Jakob = 1 had het spreken van zijn geestelijk blinde vader tot hem = 4 doorkruist:

(Gen 27:1): ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו **2776 = 4 x 694**
 בנו הגדל ויאמר אליו
 en werden zwak zijn ogen van te zien en hij
 riep Esau zijn zoon de grote en **sprak tot hem**

(Gen 27:42): ותאמר אליו **694 = 1 x 694**
 en zij (Rebekka) **sprak tot hem** (Jakob)

- waarom dat "en zij sprak tot hem" kern van het 42e vers van het wreken van Esau is:

ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה
 הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך ==>

- (Gen 27:42): ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו
 en werd verteld Rebekka de woorden van Esau haar zoon de grote en zij liet halen en riep Jakob haar zoon de kleine en zij sprak tot hem 4030 = 10 x 403
- (Gen 27:42): ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך en zij sprak tot hem: zie Esau je broeder zich wre-
 kend op je door je om te brengen 2015 = 5 x 403
- (Gen 27:15): יעקב בנה הקטן Jakob haar zoon de kleine 403 = 1 x 403

Overeenkomstig de getalwaarden heeft Esau haar geestelijke scherpte met spot ten opzichte van zijn "broeder de kleine" omgekeerd. Deze zou krachtens de zegen van zijn vader "heer over hem worden" en voor hem "zouden buigen de zonen van zijn moeder":

- (Gen 27:15): יעקב בנה הקטן Jakob haar zoon de kleine 403 = 1 x 403
- (Gen 27:29): הוה גביר לאחיק וישתחוו לך בני אמך wees heer over je broeder en zullen buigen voor jou de zonen van je moeder 1209 = 3 x 403
- **het drievoudige moederschap "zonen van je moeder"** (=> boven) x 403

Deze "zonen van je moeder" betroffen in voorspelde zin de *zonen van de drie vrouwen van Esau* (=> boven) en betroffen op het moment van de zegen Esau als de zoon van Jakobs moeder Rebekka" en de zonen van de twee vrouwen van Esau. Jitzak had hen dank zij de list van Rebekka onbedoeld voorspeld voor Jakob te buigen:

- (Gen 27:29): בני אמך de zonen van je moeder 123 - 3 x moeder (אם) = 41
- (Gen 27:16): את ערת גדיי העזים de vellen van de geitebokjes 1230 = 10 x 123

- waarom Esau met list zijn moeder Rebekka "die kleine" weg deed sturen. En door zijn blijvende bedreigingen (Gen 32:7) kon zij hem niet laten terugkeren en werd Esau daarmee eerst echt de levensgrote vloek voor haar:

- עשו - Esau 376
- (Gen 27:45): ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם als hij zal zijn vergeten wat jij deed tot hem dan zal ik heenzenden en ik zal je laten halen van daar 3760

Rebekka had met haar drie maal spreken tegen Jakob "luister naar mijn stem" de "zondvloed van de vloek" voor haar zoon Jakob naderbij gebracht:

- (Gen 27:8): שמע בקלי luister naar mijn stem 552 - en doe je voor als Esau
- (Gen 27:13): שמע בקלי luister naar mijn stem 552 - en haal mij de bokjes
- (Gen 27:43): שמע בקלי luister naar mijn stem 552 - en vlucht naar mijn broeder Laban
- (Gen 27:41): וישטם עשו את יעקב על הברכה en haatte Esau Jakob vanwege de zegen 1656 - jaar van de zondvloed = 1656

- maar vanwege de zegen (= > boven) heeft Esau die vloek over zijn moeder laten komen. Esau moet het ook als een schending van vertrouwen tussen zoon en moeder gezien hebben dat zij zijn kleren bij haar in huis:

(Gen 27:15): אשר אתה בבית ותלבש את יעקב
welke bij haar in huis **1321**

- gebruikte om Jakob tot hem te doen worden:

(Gen 27:15): (אשר אתה בבית) ותלבש את יעקב
en zij bekleedde Jakob **1321** =>

(Gen 27:33): הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל
בטרם תבוא ואברכהו **1321**
(wie was dan) hij welke joeg wild en
kwam tot mij en ik at van alles voordat
jij kwam en ik zegende hem (?)

Waar met die identiteitsdiefstal van zijn moeder Jakob de zegen kon stelen:

(Gen 27:15): אשר אתה בבית ותלבש את יעקב
welke bij haar in huis (waren) en
zij bekleedde Jakob 2642 = 2 x 1321

(Gen 27:37): כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן
ותירש סמכתיו 2642 = 2 x 1321
al zijn broeders gaf ik hem tot diena-
ren en (met) koren en most voorzag
ik hem

- bewerkte hij het wegsturen van Jakob door zijn moeder:

(Gen 27:42): הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך
zie Esau je broeder zich wrekend op
je om je om te brengen **1321**

- om zo middels haar hand beiden te treffen.

Rebekka nam de vloek op zich en wat van geen geringe geestesgrootte getuigt. Want de zegen zou voor Jakob zijn en de vloek voor haar, terwijl op het moment van die verdeling zij het bedrog nog niet eens als haar fout zag:

(Gen 27:16): ואת ערת גדיי העזים הלבישה
על ידי **1718 = 2 x 859**
en met de vellen van de geitebok-
jes bekleedde zij zijn handen
- het bedrog van Rebekka

(Gen 27:42): את אשר עשית לו
wat jij (Jakob) hem (Esau) aandeed
(zegt Rebekka) **1718 = 2 x 859**
- als het bedrog van Jakob

Jakob was minder overtuigd van zijn juiste handelen, maar schoof een eventuele schuld als overmacht naar God door. Want zijn moeder had geciteerd:

(Gen 27:7): הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה
breng mij wild en bereid mij lekkernijen op-
dat ik ete (citeert Rebekka) **859**

- en bij tussenkomst van zijn moeder kwam hij met een bokje van de kudde om op de vraag van zijn vader "hoe hij zo snel kon zijn" te zeggen:

(Gen 27:20): ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני
en hij zei: omdat op mijn pad liet ko-
men Jahwe jouw God (het) mij **859**

De getawaarden geven Jakobs mening weer dat de opdracht *van zijn moeder* om lekkernijen te brengen = 859 plus de overmacht van dat "God hem liet geschieden" = 859 de oorspronkelijke opdracht dekken:

(Gen 27:3): שא נא כליך תליך וקשתך 1718 = **2 x 859**
 neem op toch jouw werktuig,
 je koker en je boog (zegt Jitzak)

Ook Jakob schoof zijn schuld naar God door als Adam deed (=> 3e hfdst) en als Abraham deed (=> 20e hfdst). Overmacht is daarbij het misplaatste sleutelwoord en deze doortrekt hier in de vorm van de faktor 859 de betreffende teksten.

c. De blindheid van Jitzak

Als gezegd kende Jitzak zijn zoon Esau niet maar ging hij blind van het eerstgeboorterecht en de kracht van Esau uit (=> 25e hfdst). Zo ook bereidde Rebekka een wildgerecht van het vee en merkte Jitzak niet dat de maaltijd *niet het wild* "naar zijn mond" (Gen 25:28) was. Eenmaal blind bleek hij het verschil tussen de smaak van het vlees van wild = "de kracht van Esau" en van vee = "het bedrijf van de huiselijke Jakob":

Jakob was herder (=> 29e-31e hfdst) = "een bewoner van tenten" (Gen 25:27) t.o.v. Esau als jager

- niet te kunnen onderscheiden:

(Gen 27:9): לך נא אל הצאן **278**
 ga toch naar de kudde

(Gen 27:23): ולא הכירו **278**
 en niet herkende hij (Jitzak) hem (Jakob)

- want voordien had Jitzak zich blind gestaard op de ruige kracht van Esau en diens twee machtige vrouwen (=> 26e hfdst). Met de kracht van Esau en met zijn voortvarendheid op huwelijksgebied was voor Jitzak het beloofde "talrijk worden van zijn nazaad" verbonden en dat wordt met de getalwaarden van de twee verzen van de opdracht van Jitzak aan Esau weergegeven:

(Gen 32:3): ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה 2870 = **70 x 41**
 en nu neem op toch je gereedschap, je koker en je boog en ga
 uit op het veld en jaag voor mij wild

- **het getal der wereldvolkeren = 70** (=> 10e hfdst) x **het moederschap (אם) = 41**

(Gen 32:4): ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי 3760 = **10 x 376**
 ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות
 en maak voor mij lekkernijen zoals ik liefheb en breng mij
 en ik wil eten opdat jou zegene mijn ziel voor ik sterf

- **is Esau (עשו) = 376 in het groot**

Tezamen zeggen de twee verzen:

het talrijk worden van het nazaad van Abraham is verbonden met de grote ESAU

Jitzaks "grote schrik" (Gen 27:33) betreft dan ook niet het bedrog op zich en zelfs niet Esaus mislopen van de zegen maar meer specifiek dat hij die gladde huiselijke Jakob het overwicht over de krachtige Esau toegesproken had. Dat kwam hem als het einde van het nageslacht en daarmee als het echec van de belofte voor:

- (Gen 32:33): ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד **814**
en schrok Jitzak een grote schrik tot zeer
- (Gen 32:37): גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו **4070 = 5 x 814**
(als) heer zette ik hem over jou en al zijn
broeders gaf ik hem tot dienaren en met
koren en most voorzag ik hem
- Jitzaks schrik vanwege 5 x Jakobs overwicht over Esau = 814**

Jitzak heeft door zijn materiële zienswijze = 2 *de werkelijkheid* = 1 van zijn zoon Esau niet gekend en ook daar komt hij als deel van zijn schrik achter:

- (Gen 32:19): ואכלה מצידו בעבור תברכני נפשך **1628 = 2 x 814**
en eet van mijn wildgerecht opdat zegene
mij jouw ziel (zegt Jakob)
- (Gen 32:33): ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד **814**
en schrok Jitzak een grote schrik tot zeer
- 2 => 1**

Door zijn niet kennen had hij zijn twijfel verkeerd geduid:

- (Gen 27:39): משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל **1754 = 2 x 877**
ver van het vette der aarde zal zijn je woonzit
en ver van de dauw van de hemelen boven
- (Gen 27:1): את עשו בנו הגדל **877**
Esau zijn zoon de grote
- (Gen 27:18): ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני **1160 = 2 x 580**
en hij (Jakob) sprak: mijn vader. En hij sprak:
hier ben ik; *wie (ben) jij mijn zoon*
- (Gen 32:4): שעיר (Seir), harig, Esau **580**
- 2 => 1**

De dubbele getalwaarde van de "harige Esau" = 1160 visualiseert Jitzaks verwachting van Esau = één Esau en Jitzaks gewaarworden van niet Jakob maar van een "andere Esau" en dat die tweede Esau hem verward had. Ondanks de blindheid van zijn ogen echter had hij moeten onderkennen met Jakob van doen te hebben. Want aan de stem en haar intonatie herkent men de geest = 1, maar Jitzak was steeds alleen van het uiterlijke = 4 uit gegaan:

- (Gen 27:22): הקל קול יעקב **453 = 1 x 453**
de stem (is) de stem van Jakob
- (Gen 27:11): עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק **1812 = 4 x 453**
Esau mijn broeder een harige man en
ik een gladde man

Het tastbare was *voor Jitzak* het geestelijke element = 1 ten opzichte van de 4 van het materiële waartoe hij Jakobs wezen en daarmee ook zijn stem altijd gerekend had. Met andere woorden was het tastbare voor Jitzak het 1/5e deel van het geestelijke = 1 plus het materiële = 4, waarop hij bij identificatie van de binnengekomene niet anders dan altijd koerste:

- (Gen 27:21): ואמשך בני **429 = 1 x 429**
en ik wil je betasten mijn zoon
- (Gen 27:27): ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר **2145 = 5 x 429**
en hij trad naderbij en kuste hem en hij rook de reuk van
zijn kleren en hij zegende hem en sprak

De "ruige en behaarde huid van Esau" was voor Jitzak de bevestiging dat met Esau hij van doen had. Echter hadden niet alleen de stem van Jakob maar ook de sfeer en geest rondom het gebeuren:

(Gen 27:11): אחי איש שער ואנכי איש חלק
 mijn broeder een harige man en
 ik een gladde man 1436 = 4 x 359

שטן - satan, tegenstander 359

- hem moeten alarmeren:

(Gen 27:21): גשה נא
 treed toch naderbij 359 = 1 x 359

(Gen 27:22): וימשהו ויאמר הקל קול יעקב
 en hij betastte hem en sprak: de
 stem de stem van Jakob 1077 = 3 x 359

1436 = 4 x 359

De harige handen als van Esau overstemden dat alles en de uiterlijke kracht van Esau meende hij in het door Rebekka als wildgerecht klaar gemaakte bokje te proeven. Op bakens van materiële herkenbaarheden als de geur van de ruige Esau en de "wilde smaak" van eten voer Jitzak om het geestelijke vast te stellen:

(Gen 27:22): וצודה לי צידה
 en jaag voor mij wild 260 - Jahwe (יהוה) = 26

Het uiterlijke van zowel de ruige Esau als van de gladde huiselijke Jakob was voor hem het geestelijke element = 1 en het geestelijke element van de instelling van zijn beide zonen was voor Jitzak uiterlijke bijkomstigheid = 4. En daarom kende Jitzak niet alleen zijn zoon Jakob niet, maar *had hij ook geen idee van wie en hoe zijn zoon Esau was*:

(Gen 27:22): המטעמים
 de lekkernijen 214

(Gen 27:22): אתה זה בני עשו
 ben jij het, mijn zoon Esau? 856 = 4 x 214

- Jitzaks niet herkennen vanwege het niet kennen

Jitzak verwarde het materiële met het geestelijke terwijl vanuit het materiële het geestelijke niet te doorgronden is. Esaus lucht volstond hem tot uitspreken van de zegen terwijl echter het wezenlijke = Esau zelf had ontbroken:

(Gen 27:27): ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה
 zie de lucht van mijn zoon als de lucht van een
 veld welke zegende Jahwe 1788 = 12 x 149

getal van het uiterste der materie = 12 (= > 6e hfdst)

(Gen 27:37): ולכה אפוא
 en voor jou (Esau), welnu! (wat kan ik nog doen) 149 = 1 x 149

(Gen 27:27): ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו
 en hij (Jakob) naderde en kuste hem en
 hij (Jitzak) rook de lucht van zijn kleren 1639 = 11 x 149

Het materiële van de reuk en het direkt tastbare van Esau deden Jitzak tekortschieten in het herkennen van zijn zoon Esau, voor wie het meteen ook te laat was om het wezenlijke element = "de zegen" te ontvangen. De volgende versdelen geven aan dat derhalve ook Jitzaks "liefde" voor Esau een uitsluitend materiële liefde en daarom gelijk aan zijn "liefde voor wildgerechten" was:

(Gen 27:27): וישק לו וירח את ריח בגדיו
 ויברכהו ויאמר ראה ריח בני
 כריח שדה אשר ברכו יהוה
 en hij kuste hem en hij rook de reuk
 van zijn kleren en hij zegende hem
 en sprak: zie de lucht van mijn zoon
 als de lucht van een veld welke
 zegende Jahwe 3614 = **13 x 278**

(Gen 27:27): ולא הכירו
 en niet herkende hij hem 278 = **1 x 278** - ontbrekende één

= 12 x 278 =>

getalwaarde van het woord voor liefde (אהבה): 13
 getal van het uiterste der materie (6e hfdst): 12 - één tekort

Liefde en geestelijke blindheid gaan niet samen want liefde zonder begrip is inhoudsloos. Aan Jitzaks liefde voor Esau ontbrak de één van het geestelijke begrip en daarom schoot zijn liefde voor hem tekort:

(Gen 27:5): ציד 104 = **8 x 13** - אהבה (liefde) = 13
 wildgerecht

(Gen 27:34): גם אני 104 = **8 x 13** - Esaus vergeefse smeken om zegen
 ook ik

Wie zich anders voordoet kan alleen het uiterlijke veranderen. En wie van alleen het uiterlijke uitgaat is daarom gemakkelijk te bedriegen. Om Jitzak te bedriegen volstond derhalve om het bokje als volgt toe bereiden:

(Gen 27:23): כאשר אהב 529 = **23 x 23**
 zoals hij het liefheeft (het eten)

חיה 23
 het wilde gedierte (wild)

En met de huid = "het uiterlijke van het uiterlijke" van het bokje kon Rebekka Jakob camoufleren zodat hij aanvoelde als Esau.

Jitzak was echter alles behalve een weinig geesteskrachtig mens. Want snel staart ook een op God gericht mens zich op zo menige gevel blind zonder op het binnenleven erachter te achten. En zo bedroog Jakob zijn vader en zou hij desondanks dezelfde fout als die van zijn vader begaan (=> 29e hfdst).

d. Jitzaks "zegen" voor Esau

De "zegen" voor Esau wordt vaak geforceerd verkeerd vertaald in de zin van dat "het vet van de aarde en de dauw van de hemel zijn woonplaats zal zijn". Ten eerste laat men dan de prefix mem (מ) voor de woorden voor "olie" en voor "dauw" weg en ten tweede gaat men dan aan het "leven van zijn zwaard" (Gen 27:40) uit Jitzaks voorspelling aan Esau voorbij. Want die zegen was geen zegen maar een negatieve gevolgtrekking uit de zegen voor Jakob:

weg van (מ) *het vette der aarde zal zijn je woning en weg van* (מ) *de dauw der hemelen*

Het "vette der aarde" en de "dauw der hemelen" had Jitzak immers Jakob toe doen komen (Gen 27:28). En immers was anders ook Esau zijn broeder niet vijandig gezind geweest vanwege de zegen (Gen 27:41) en had hij bij alle overvloed niet van zijn zwaard hoeven leven. Het laatste deel van de voorspelling en niet de zegen voor Esau:

*je broeder zal je dienen en het zal zijn wanneer je rondtrekt dat je zult losscheuren
zijn juk van je hals*

- betekent derhalve dat alleen door weg te gaan uit Kanaän hij zich aan het juk op zijn hals van zijn broeder zou kunnen onttrekken. Het "juk" van zijn broeder kon ten opzichte van de krachtige en ruige Esau geen geweldadige = 4 maar slechts een geestelijke = 1 zijn:

(Gen 27:22):	יְדֵי עֵשָׂו	de handen van Esau	400	} 4 : 1
(Gen 27:40):	עֵל	juk	100	

- zoals Rebekka op haar bevragen van God voorspeld was (=> 25e hfdst). Esau *verdroeg de geest van Jakob en de geest van het land Kanaän niet* en derhalve ging hij nog voor Jakobs terugkeer uit Padan Aram uit zichzelf uit het land Kanaän weg:

volgens Gen 36:6-7 ging hij na Jakobs terugkeer weg. Echter zijn deze verzen een kopie van Gen 13:6-11, evenals het gehele 36e hoofdstuk vol tekstbederf is

Esau stond voor de keuze om in het godsland te blijven en het "juk van zijn broeder" = de geest Gods te verdragen of zich van diens "juk" te bevrijden door weg te gaan terwijl dan echter hij niet meer in het godsland Kanaän verkeerde. En Esau koos voor het laatste.

Men vertaalt waarschijnlijk vaak als boven vermeld omdat later Esau een rijk man bleek te zijn (Gen 33:9). Echter wordt zijn voorspoed vermeld ter bevestiging dat ook uit de mond van een geheiligd mens alleen woorden geen positieve noch negatieve uitwerking hebben. Jitzak voorspelde Esau het verwijderd zijn van het vette der aarde (Gen 27:39) terwijl hij bij Jakobs terugkeer van Laban rijkelijk van alles voorzien bleek te zijn:

(Gen 27:37):	אִפּוּא מִה אַעֲשֶׂה בְּנִי	571
	welnu wat kan ik doen mijn zoon (Esau voor jou)	
(Gen 33:9):	יֵשׁ לִי רַב אַחִי	571
	er is mij veel, mijn broeder (zegt Esau om Jakobs geschenk af te wijzen)	

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400